

ความหมายของสินค่างดคลัง

คำจำกัดความ

สินค่างดคลัง โดยปกติมักจะหมายถึงทรัพย์สินที่มีตัวตน (Tangible personal property) และเป็นทรัพย์สินที่เคลื่อนย้ายได้ในวันสิ้นงวดหรือวันปิดบัญชี ได้แก่ สินค้าที่กิจการค้าขายเข้ามาไว้นขาย (Merchandise of a trading concern) และเป็นสินค้าสำเร็จรูปของโรงงานผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งมีไว้รอการขาย (Finished goods of a manufacture) ทั้งนี้ หมายถึงการขายตามปกติ การค้าของกิจการ (Ordinary course of business) นอกจากนั้นยังรวมถึงสิ่งที่กิจการเข้าไปเพื่อการผลิตเป็นสินค้า แต่ยังไม่เสร็จ อันได้แก่ สินค้าระหว่างผลิต หรืองานระหว่างทำ (Work in process) วัตถุดิบ (Raw material) และวัสดุพิมพ์เคลื่อน (Supplies) ที่ใช้มาใช้ในการผลิต ทั้งโดยตรงและทางอ้อม

เราอาจกล่าวได้ว่าสินค่างดคลังประกอบด้วย *

๑. ส่วนที่มีไว้ขายตามปกติวิสัยการค้า อันได้แก่สินค้าสำเร็จรูปที่เข้ามาหรือผลิตเสร็จพร้อมที่จะขายได้ หรืออาจจะเป็นอะไหล่ (Spareparts or repair parts) ที่มีไว้ขาย ที่ว่า "ตามปกติวิสัยการค้า" นั้นเราหมายถึงการค้าขายสินค้าหรือบริการตามที่กระทำเป็นกิจวัตร โดยถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของกิจการที่ได้จดทะเบียนไว้ การพิจารณาในเรื่องลักษณะงานของธุรกิจ (Nature of business) นี้เป็นเครื่องช่วยชี้รายการที่จะรวมอยู่ใน "สินค่างดคลัง" (Inventory) ตัวอย่างเช่น ในกิจการทั่วไปที่ทำการค้าขายจากสินค้าที่ซื้อหรือที่ผลิตได้ พวกอสังหาริมทรัพย์ (Real estate) เช่น ที่ดิน อาคาร เรือใบโรง มักเป็นรายการทรัพย์สินประจำของกิจการ แต่รายการเหล่านี้กลับเป็นรายการ "สินค่างดคลัง" ของกิจการ

*. Paul Grady, Inventory of generally Accepted Accounting Principles for Business enterprises (New York A.I.C.P.A.) P.244

ประเภทค่าใดจากการซื้อชายที่ดิน ซื้อที่ดินไว้เองกำไร เมื่อมีกำไรก็ขาย หรืออาคาร เรือน
โรงที่สร้างขึ้นไว้ขาย ที่ดินและอาคาร เรือนโรงที่กิจการถือกรรมสิทธิ์อยู่ในขณะที่ยังขายไม่ได้ยอม
ถือเป็น "สินค้าคงคลัง" ของกิจการนั้น

๒. สินค้าส่วนที่ยังไม่เสร็จ (Partly finished) คือ อยู่ในระหว่างผลิต
ไต่แก งานระหว่างทำ (Work in Process) เช่น รถยนต์ที่อยู่ในระหว่างประกอบ เสื้อผ้า
ที่อยู่ในระหว่างตัดเย็บ เป็นต้น เพื่อความสะดวกในการที่ราคาสินค้าส่วนนี้ ควรจะมีหน่วยเทียบ
เท่า (Equivalent Unit)

๓. ส่วนที่มีไว้ใช้ในการผลิตสินค้าสำเร็จรูปหรือบริการ เพื่อให้สินค้านั้นมีสภาพ
พร้อมที่จะขายได้ ไต่แก วัสดุดิบโดยตรงและทางอ้อม วัสดุหมดเปลือง สิ่งที่เกี่ยวข้องการผลิต
และเกี่ยวกับการบำรุงรักษา^๒ (Manufacturing and Maintenance Supplies)
เช่น อะไหล่ (Spare Parts) ของเครื่องจักรซึ่งเราจะถือเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อใช้ในการกิจการที่
เกี่ยวกับการผลิตทางชนิด การแบ่งแบกรายการที่จะถือเป็นสินค้าคงคลัง หรืออุปกรณ์โรงงานที่มี
อายุสั้น (Shortlived Plant Equipment) เป็นสิ่งที่ทำได้ยากมาก แม้อุปกรณ์นั้นจะใช้
เป็นประโยชน์ในการให้ความสะดวกในการผลิต แก้อุปกรณ์นั้นจะใช้ให้หมดไป หรือล้าสมัยเร็ว
ในทางปฏิญัตินทรัพย์ที่มีลักษณะนี้อาจจะรวมอยู่ในสินทรัพย์ประจำหรือค่าใช้จ่ายค้างหัก (Deferred
Charges) ส่วนวัสดุที่เวลาใช้ถือเป็นค่าใช้จ่ายในการขาย ค่าใช้จ่ายทั่วไป หรือค่าใช้จ่าย
ดำเนินงาน ถ้ามีวัสดุพวกนี้เหลือ ให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายค้างหัก ไม่ให้ถือเป็นของคงคลัง^๓ เช่น
ของแถม หรือของบิ๊วแจกลูกค้า ถ้ามีเหลือตอนสิ้นปี ให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายค้างหัก ไม่ถือรวมอยู่ใน
รายการสินค้าคงคลัง

ในกิจการสาธารณูปโภค (Public Utility Companies) มักจะมีแผนการ
ก่อสร้างและการบำรุงรักษาที่ต่อเนื่องกัน (Continuous programs of construction
and maintenance) วัตถุประสงค์ยังไม่แน่นอนว่าจะใช้เพื่อจุดประสงค์ทั้งสองอย่าง เรา

๒. Ibid., P. 241

๓. Ibid., P. 241

จะถือพัสดุที่เหลือนี้เป็นรายการในสินค้าคงคลังก็จะขัดกับหลักเกณฑ์ของสินค้าคงคลังที่กล่าวไว้ข้างบน แต่หาไม่สามารถจะแบ่งแยกรายการพัสดุที่เหลือออกตามวัตถุประสงค์ได้ และรายการดังกล่าวไม่สำคัญ ก็อนุโลมให้ถือรวมเป็นสินค้าคงคลัง โดยมีข้อแม้ว่าจะคงเปิดเผยถึงการรวมนั้นด้วย ในกิจการเกี่ยวกับการผลิตก็อาจประสพปัญหาบางอย่างเกี่ยวกับนี้

จากคำจำกัดความข้างบน สินค้าคงคลังจะไม่รวมถึงสินทรัพย์ระยะยาว (Long-term Assets) ซึ่งตามหลักบัญชีแล้วจะต้องคิดค่าเสื่อมราคาตามอายุใช้งาน นอกจากนี้สินทรัพย์ประเภทที่ต้องจำหน่ายค่าเสื่อมราคาเมื่อเลิกใช้งานตามปกติและเก็บไว้รอขายนั้น ก็จะไม่ถือเป็นรายการในสินค้าคงคลัง วัตถุดิบและวัสดุหมักเปลี่ยนที่มีใช้ในการผลิตบางครั้ง อาจนำมาใช้ในการสร้างสินทรัพย์ระยะยาว (Long-term Assets) หรือใช้เพื่อจุดมุ่งหมายอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการผลิต ถ้าปรากฏว่าส่วนที่นำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่นนั้นมีส่วนน้อยมาก เมื่อเทียบกับวัตถุดิบและวัสดุหมักเปลี่ยนที่ใช้ในการผลิตทั้งหมด ก็ไม่จำเป็นจะต้องแยกวัตถุดิบ หรือวัสดุหมักเปลี่ยนนั้นออกต่างหาก ในการปฏิบัติบัญชีใช้ในการบริหารงานคงเหลือของกิจการบางอย่าง เช่น กิจการโรงกลั่นน้ำมัน มักจะถือเป็นของคงคลัง

คำว่า "เคีบสัพค" (Current) หมายถึง ระยะเวลาหนึ่งปี หรือระยะเวลาเฉลี่ยตั้งแต่ได้สินค้ามาจนถึงการขายตามปกติการค้า (Normal Inventory Turnover) แล้วแต่ระยะเวลาใดจะนานกว่า ถ้า Inventory Turnover Period เท่ากับหนึ่งปี หรือน้อยกว่า การที่มีสินค้าคงคลังไว้จำนวนมากกว่าที่จะขายได้ภายในหนึ่งปี ก็ให้แยกส่วนที่เกินนี้ออกต่างหาก โดยถือว่าเป็น Non current asset (เพราะอาจจะมีไว้เก็บกำไร เพราะคาดว่า จะมีเหตุการณ์ผิดปกติ จึงซื้อสินค้าเก็บไว้จำนวนมาก) แต่ถ้าในรายการสินค้าคงคลัง ซึ่งมีสินค้าหลายชนิด อาจมีสินค้าบางอย่างที่มีรอบระยะเวลาหมุนเวียนช้าหน่อยกว่า และเมื่อเทียบกับสินค้าคงคลังทั้งหมดแล้วมีมูลค่าไม่มาก หรือไม่มีความสำคัญพอ ก็อนุโลมให้ถือรวมกันเป็นสินทรัพย์เคีบ-

๔. Ibid., P. 244

๕. Ibid., P. 242

สัพพัต (Current Asset) ใต้ เครื่องอะไหล่ของบ่หรือพิเศษหรือขนาดพิเศษ (Spare part of special sizes) มักจะมีการผลิตเป็นจำนวนมากเพื่อการประหยัดในการผลิต เพราะฉะนั้น กิจกรรมที่ผลิตก็อาจต้องมีสินค้าคงคลัง เกี่ยวกับ เครื่องอะไหล่พิเศษนี้ เหลือ เป็นจำนวนมากกว่าจำนวนที่จะขายได้ในปีหนึ่ง ๆ ซึ่งในบางครั้งจะต้องมีราคาสินค้าคงคลัง เหล่านี้ต่ำกว่าต้นทุน

ฉะนั้น บัญชีของผู้ที่สนใจรายการสินค้าคงคลังที่ไม่สามารถจะขายได้ภายในระยะเวลาอันสมควร ควรจะแยกพิจารณาเป็นรายการสินค้าที่เคลื่อนไหวช้า (Slow Moving Inventory) และนอกจากนี้ยังต้องดูหลักเกณฑ์ในการที่ราคาสินค้าคงคลังประเภทนี้ให้ดีกว่า

สิ่งที่พึงถือ เป็นต้นทุนสินค้าคงคลัง

กฎเกณฑ์เบื้องต้นของการบัญชี เกี่ยวกับการที่ราคาสินค้าคงคลังก็คือ ต้นทุน ซึ่งได้แก่ราคาที่ได้จ่ายไปแล้วหรือราคาที่ตกลงกันไว้ รวมทั้งค่าใช้จ่ายทั้งโดยตรงและทางอ้อม ที่จะทำให้สินค้านั้นมาถึงสถานที่ของผู้ซื้อ และมีสภาพพร้อมที่จะขายได้

เพื่อให้เข้าใจคำว่า "ต้นทุน" ของสินค้าคงคลังแจ่มชัดขึ้น เราอาจแยกพิจารณาได้ ๒ ทาง คือ

๑. วัตถุประสงค์ของค่าใช้จ่ายนั้นจ่ายเพื่อที่จะได้รับสินค้าหรือเพื่อจะผลิตสินค้าได้ เช่น

(๑) ราคาสินค้า ใต้แก่ ราคาสินค้าตามใบกำกับสินค้าซื้อ สำหรับในกรณีสินค้าที่สั่งจากต่างประเทศก็อาจต้องมีข้อตกลงเกี่ยวกับค่าขนส่ง ค่าระวาง ค่าประกันกับสินค้านระหว่างทาง เช่น

- FOB destination^{๑)} (Free on Board of destination)

^b A.I.C.P.A., Accounting Reserch and Terminology Bulletins, Final Edition, Chapter 4 statement 3 P. 27

^{๑)} H.A. Finney and Herbert E. Miller Principles of Accounting Introductory P. 29

การตกลงราคาด้วยเงื่อนไขนี้ หมายความว่า ผู้ขายเป็นผู้รับผิดชอบ
ค่าใช้จ่ายการขนส่งสินค้าจนถึง เมืองของผู้ซื้อ เพราะฉะนั้นผู้ซื้อจึงไม่
ต้องคำนึงถึงการขนส่งอีก เพราะผู้ขายได้คิดรวมอยู่ในราคาสินค้า ที่ได้
ตกลงกันแล้ว

- FOB shipping point ผู้ขายจะส่งสินค้าถึงยานพาหนะ (อาจ
เป็นเรือ รถ หรือรถไฟ) ที่จะบรรทุกหรือลำเลียงสินค้านั้นไป แต่ผู้
ซื้อจะต้องชำระค่าขนส่งเอง กรณีนี้ผู้ซื้อก็ควร เอาค่าขนส่งมารวมเป็น
ต้นทุนสินค้านั้นด้วย

(๒) ค่าภาษีขาเข้า ถ้าเป็นสินค้าที่ส่งจากต่างประเทศโดยมาก ต้องเสียภาษี
ศุลกากรตามพิกัดอัตราที่ทางกรมศุลกากรกำหนดไว้

(๓) ค่าขนส่งและค่าแรงกรรมกร ในการออกของจากท่าขนถ่ายสินค้า ไปยังที่
เก็บสินค้าของผู้ซื้อ

ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ล้วนแต่จะรวมอยู่ในต้นทุนสินค้า ฉะนั้นในการที่ราคาสินค้าคงคลังก็
ควรจะรวมค่าใช้จ่ายเหล่านี้ด้วย สำหรับค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถจะแบ่งไปตามหน่วยสินค้า เช่นค่า
ขนส่งสินค้าหลายชนิดที่มาพร้อมกัน และไม่สามารถจะแยกเป็นค่าใช้จ่ายของสินค้าชนิดใด เทาใดให้
แน่นอนลงไป สินค้าส่วนที่เหลือ เป็นสินค้าคงคลังก็ให้คิดเฉลี่ยจากค่าใช้จ่ายนั้นทั้งหมด เพียงส่วน
ที่สินค้าคงเหลือ เมื่อวันสิ้นงวด ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความสะดวกและการประหยัดค่าใช้จ่ายของ กิจการ
กิจการบางแห่ง อาจที่ราคาสินค้าคงคลังตามราคาใบกำกับสินค้าเท่านั้น โดยไม่คำนึงถึงค่าขนส่ง
หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่จะมารวม เพราะต้นทุนอย่างอื่นนอกเหนือจากราคาสินค้าตามใบกำกับสินค้านั้น
อาจจะ เป็นจำนวนเล็กน้อย ไม่มีความสำคัญ เมื่อเทียบกับราคาสินค้า แม้การปฏิบัติดังกล่าวจะ
ไม่ถูกต้องตามทฤษฎี แต่กิจการนั้นก็ได้อาศัยปฏิบัติตามหลักการ โดยคำนึงถึงความสะดวก และการ
ประหยัด

จากการสำรวจของ Research and Series Department of National Association of Accountants แสดงว่า ๘๐% ของกิจการโคจรคมนาคมส่ง (Freight) หรือคาบานพาหนะ (Cartage) อยู่ในต้นทุนสินค้าคงคลัง

ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการซื้อก็มีเช่น เงินเดือนตัวแทนซื้อสินค้า (Purchasing Agent) ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบและรับสินค้า (Cost of receiving and inspecting the merchandise) เป็นต้น เพราะว่าตามทฤษฎีค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะต้องถูกแบ่งไปตามสินค้าที่ซื้อ แต่ค่าใช้จ่ายในการแจกแจงเพื่อคำนวณต้นทุนที่แม่นยำยิ่งขึ้นนั้น อาจจะโดยไม่ได้มูลค่า และอีกประการหนึ่งค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของแผนกจัดซื้อและแผนกรับสินค้า เรายังจะจำแนกเป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีที่เกิดรายการนี้มากกว่าที่จะถือเป็นรายการยกไปงวดหน้าโดยรวบรวมเข้าไว้ในรายการสินค้าคงคลังซึ่งจะปรากฏในงบดุลย์

รายการที่อาจจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับสินค้าที่ซื้อ ก็คือ "ส่วนลดเงินสด" (Cash Discount) มักจะปฏิบัติต่างกัน บางกิจการก็ถือเป็นรายได้ กิจการบุผลิตบางอย่างก็อาจนำไปหักจากราคาซื้อของสินค้าหรือวัตถุดิบ แต่เนื่องจากรายการนี้จะมีจำนวนไม่มาก เมื่อเทียบกับต้นทุนสินค้าทั้งหมด ถ้านำรายการมาปรับปรุงต้นทุนสินค้า ก็จะทำให้เพิ่มงานขึ้นอีกมาก เพราะต้องแจกแจงส่วนลดไปตามรายการสินค้าในใบกำกับสินค้า ผลที่ได้ก็อาจไม่คุ้มค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไป หลักในเรื่องนี้เมื่อพบว่า ถ้าอัตราส่วนลดเงินสดไม่เกิน ๒% ของราคาสินค้าแล้ว ก็ให้ถือปฏิบัติเป็นรายการทางกำไรรายได้ (Income Treatment) สำหรับเงินลดที่มากกว่า ๒% และไม่ใช้เงินสดเงินสด (Cash discount) ควรจะนำไปหักจากราคาสินค้าหรือวัตถุดิบที่ซื้อ และควรจะคำนึงถึงเรื่องนี้ในเวลาพิจารณาสินค้าคงคลังด้วย

๔. Francis E. Moore and Howard F. Stettler, Accounting System for Management Control, P. 420

๕. Robert H. Montgomery Auditing Theory and Practice P. 183, 184 and 203

ส่วนเงินลดประเภท Rebates ที่เกิดจากการซื้อสินค้าเป็นจำนวนมากในระหว่างภาคบัญชี ทางบัญชีจึงลให้เป็นรางวัลหรือสิ่งตอบแทนในการอุดหนุนสินค้าของเขา รายการนี้ควรจะนำมาจากรายการสินค้าซื้อระหว่างปีซึ่งจะมีผลไปถึงการปรับปรุงราคาสินค้าคงคลังด้วย

สำหรับคอกเบี้ย จะถือเป็นต้นทุนรวมในราคาสินค้าหรือไม่นั้น ทางบัญชีต้นทุน (Cost Accounting) และทางบัญชีการเงิน (Financial Accounting) ยังมีความเห็นไม่ตรงกัน จริงอยู่ทางบัญชีต้นทุนอาจนำคอกเบี้ยที่คอกเบี้ยคิดรวมเป็นต้นทุนสินทรัพย์ เช่นคอกเบี้ยของการสร้างหรือซื้อโรงงานหรือเครื่องจักรถาวร มาอาจเป็นเครื่องสนับสนุนการนำคอกเบี้ยคิดรวมเป็นต้นทุนสินค้าคงคลังด้วย แต่ทางบัญชีการเงินไม่เห็นด้วย ตัวอย่างจะเห็นได้จาก Section 55 of the Federal Reserve Board's Verification of Financial Statement^{๑๐} (Revised 1929) ซึ่งได้กล่าวถึงการตรวจสอบรายการสินค้าคงคลังใน ๒๖ หัวข้อด้วยกัน และได้นำมากล่าวเพียง ๒ หัวข้อ คือ

หัวข้อ ที. มีว่า ผู้สอบบัญชีจะต้องยึดถือไว้เป็นหลักเสมอ ๒ ข้อ คือ
จะไม่มีการจ่ายเกี่ยวกับคอกเบี้ย ค่าใช้จ่ายอำนวยความสะดวก รวมอยู่ในค่าใช้จ่ายโรงงาน และ
ค่าใช้จ่ายโรงงานจะต้องถูกแจกแจงไปยังแผนกหน่วยงาน หรือหน่วยของสินค้าในหลักเกณฑ์เดียวกัน

หัวข้อ แซส. มีว่า การตรวจสอบเกี่ยวกับรายการคอกเบี้ย ค่าใช้จ่ายในการขาย และค่าใช้จ่ายอำนวยความสะดวก เพื่อให้แน่ใจว่าไม่รวมเข้าเป็นต้นทุนสินค้าที่ผลิตออกจรรวมอยู่ในรายการสินค้าคงคลังนั้น เป็นสิ่งที่ควรกระทำยิ่ง

ในการที่ราคาสินค้าคงคลัง เราคงถือหลักว่ากิจการนั้นจะดำเนินงานต่อไปเรื่อย ๆ^{๑๑} (Going concern) ตามปกติ งานระหว่างทำ หรือสินค้าสำเร็จรูป บอมนี้อาจมากกว่าวัตถุดิบ

๑๐. Ibid., P. 192

๑๑. Paul Grody, Inventory of generally Accepted Accounting Principles For Business Enterprises P. 29

เพราะไ้รวมควแรงแและศนทุนการผลิตอย่างอื่นเข้าไปค้วย ถ้าเราไม่ถือหลักว่ากิจการจะค้ำเนิน
ค่อ ๆ ไป การที่ราคาางนระหว่างทำบางอบางในทองคตลาคณะนั้น อาจมีราคาค้ำกว่าวัตถุข
กอนที่จะผานกรรมวิธีการผลิตก็ได้ เช่น แบนกระดาษเปลวที่ยังไม่ไซ้ บณมีความมากกว่ากระดาษ
ซึ่งโคพิมพ์แล้วแตบงไม่เสร็จ และยังไม่โคเบ็ยเป็นเล่ม ฉะนั้น ในการที่ราคาสินค้าตามศนทุนเรา
จึงบึดหลักว่ากิจการจะค้ำเนินค่อไปเรื่อย ๆ งานระหว่างทำที่ค่าค่างไว้ก็จะคองมีการผลิตค่อ จน
โคสินค้าสำเร็จรูป เพื่อกิจการจะโคขายสินค้าสำเร็จรูป กิจการไม่มีนโยบายในการขายงาน
ระหว่างทำ

๒. ระยะเวลาของการผลิต ที่เราคองพิจารณวถึงเรื่องระยะเวลาค้วย เพราะสินค้า
บางอบางมีกรรมวิธีการผลิตที่กินเวลานาน อาจจะเป็นกวารอบระยะเวลาบัญชี กล่าวคือ รอบ
ระยะเวลาการผลิตอาจจะนานถึง ๕ ปี แต่รอบระยะเวลาที่บิคบัญชีเพียง ๑ ปี เพราะฉะนั้นบัญชี
ถ้าไรชาคทุนจะแสดงผลการค้ำเนินงานที่ถูกคองหรือโกลคความจริงโคก็จะต้องมีศนทุนของสินค้าที่ขาย
แต่ละปีที่ถูกคองค้วย เช่นในกรณีที่กรรมวิธีการผลิตจนกระทั่งขายโคกินเวลา ๕ ปี สินค้าที่ขายไป
ปีนี้มีศนทุนที่เกิขึ้นคั้งแต่เมื่อ ๕ ปีกอนจนถึงปีที่ขายโค เพราะตามปกติการผลิตมักจะกระทำคิตค่อ
กันไปเรื่อย ๆ เพื่อให้มีสินค้าขายโคทุกปี มีชิวาจะรอให้สินค้าที่ผลิตตามกรรมวิธีต่าง ๆ จน
ขายโค แล้วคอบริเริ่มศนผลิตใหม่ ในกรณีนี้รอบระยะเวลาบัญชีกับรอบระยะเวลาการผลิตก็จะตรง
กัน การคิตศนทุนต่าง ๆ ก็ทำโคงวบและศคควถกวากกรณีการผลิตค้ำเนินค่อกันไปเรื่อย ๆ แมศน
ทุนโคโดยตรง (Direct Cost) อันโคแก่วัตถุขิมโคโดยตรง คางแรง และคางไชจายโรงงานบาง-
อบางอาจไม่เป็นปัญหาคในการแบ่ง เป็นศนทุนของสินค้าแต่ละหอบ แต่สำหรับศนทุนทางอ้อม
(Indirect Cost) อาจมีชอบุงมากที่จะคองระว้งในเวลาคแบ่ง เพราะคางไชจายที่เกิขึ้นใน
ระหวางปีอาจเป็นศนทุนของสินค้าคั้ง ๕ ปีโคได้ เพราะฉะนั้นในการที่ราคาสินค้าคองคคลัง ก็คอง
ระว้งวว่าเป็นศนทุนของสินค้าแต่ละหอบเท่าโค ซึ่งจะมีผลถึงการหาคผลการค้ำเนินงานคั้งปีนั้น และ
ปีค่อ ๆ ไปโคถูกคองค้วย